

אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה – על הכובש והישר ועל חבלי לידה

תהלים פרק קיח

(כא) אֹדֶךְ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה :
(כב) אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּינָה :
(כג) מֵאֵת ד' הִיְתָה זֵאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ :
(כד) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ד' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ :
(כה) אָנָּה ד' הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה ד' הַצְּלִיחָה נָּא :

שיר השירים רבה פרשה א

ד"א נגילה ונשמחה בך, רבי אבין פתח זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו אמר רבי אבין אין אנו יודעין במה לשמוח אם ביום אם בהקב"ה, בא שלמה ופירש נגילה ונשמחה בך בהקב"ה, בך בישועתך.

מלאכי פרק ג

(ח) הִיִּקְבַּע אָדָם אֶלֶהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי וְאַמְרַתֶּם בְּמָה קִבְּעֵנוֹךְ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה :
(ט) בְּמֵאֲרָה אַתֶּם נֹאֲרִים וְאֹתִי אַתֶּם קִבְּעִים הַגּוֹי כָּלּוֹ :
(י) הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצֵר וְיִהְיֶה טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי נָא בְּזֵאת אָמַר ד' צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהַרְיִקְתִּי לָכֶם בְּרִכָּה עַד בְּלִי דִי :

טומאת הלידה

ויקרא פרק יב

(א) וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
(ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרַע וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים כַּיְמֵי נְדַת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא .
(ג) וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טְהָרָה :
(ד) וְאִם נִקְבְּהָ תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים כַּנְּדָתָהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וְשִׁשָּׁתָּה יָמִים תֵּשֵׁב עַל דַּמֵּי טְהָרָה :
(ה) וּבְמִלְאֹת יְמֵי טְהָרָה לְבֶן אֹרְלָתָהּ אוֹ לְבֵת תֵּבִיא כְּבֶשֶׂת בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֵלְיָהּ וּבֶן יוֹנָה אוֹ תֹר לְחִטָּאת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכְּהֵן :

גמרא נידה דף ל"א ע"ב

שאלו תלמידיו את רשב"י מפני מה אמרה תורה יולדת מביאה קרבן? אמר להן בשעה שכורעת לילד קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה, לפיכך אמרה תורה תביא קרבן. מתקיף לה רב יוסף... ומפני מה אמרה תורה זכר לשבעה ונקבה לארבעה עשר? זכר שהכל שמחים בו - מתחרטת לשבעה, נקבה שהכל עצבים בה - מתחרטת לארבעה עשר. ומפני מה אמרה תורה מילה לשמונה? שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים.

בכל מידה ומידה

גמרא ברכות דף ס"א ע"ב

ואהבת את ה' אלהיך. תניא, רבי אליעזר אומר: אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך? ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך? אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו - לכך נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו - לכך נאמר בכל מאדך.

מרחוק ה' נראה לי

שמות ב', ד': ותצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו
סוטה י"א.: ותצב אחותו מרחוק א"ר יצחק פסוק זה כולו ע"ש שכינה נאמר... מרחוק דכתיב 'מרחוק ה' נראה לי'

הישר והכובש

אורות התורה י"א, ב'

האדם הישר צריך להאמין בחייו, כלומר שיאמין בחיי עצמו והרגשותיו ההולכות בדרך ישרה מיסוד נפשו, שהם טובים וישרים ושהם מוליכים בדרך ישרה. התורה צריכה שתהיה נר לרגלו, שעל ידה יראה את המקום ששם הטעות עלולה, שלפעמים תתע הנפש בתהו לא דרך. אבל המעמד התמידי צריך להיות הבטחון הנפשי. האיש הישראלי מחויב להאמין שנשמה אלוהית שרויה בקרבו, שעצמותו כולה היא אות אחת מן התורה... וק"ו העם צריך בכללו להאמין באמונה בהירה ונלהבת מאוד בחייו בנטיותיו וללכת בהם בבטחה אז ידע איך משתמשים לאגורה של תורת חיים.

עין אי"ה ברכות ב' פר' ט' פסקה שס"א

אמר ר' אלעזר אמר ר' חנינא, ת"ח מרבים שלום בעולם...

יש טועים שחושבים שהשלום העולמי לא יבנה כ"א ע"י צביון אחד בדיעות ותכונות. א"כ כשרואים ת"ח חוקרים בחכמה, וע"י המחקר מתרבים הצדדים והשיטות, חושבים שבהם הם גורמים למחלוקת והיפך השלום.

ובאמת אינו כן, כי השלום האמיתי אי אפשר שיבוא לעולם כ"א דווקא ע"י תואר של **ריבוי השלום**.

הריבוי של השלום הוא שיתראו כל הצדדים וכל השיטות שיש בחכמה ויתבררו איך כולם יש להם מקום כל דבר לפי ערכו מקומו ועניינו. ואדרבה העניינים הנראים כמיותרים או כסותרים כשמתגלה החכמה האמיתית לכל צדדיה יראו שרק ע"י קיבוץ כל החלקים וכל הפרטים וכל הדיעות הנראות שונות וכל המקצועות החלוקות, דווקא על ידם יראה אור האמת והצדק ודעת ה' יראתו ואהבתו, ואור תורת אמת.

ע"כ ת"ח **מרבים שלום בעולם** מה שהם מרחיבים מבארים ומילדים דברי חכמה חדשים בפנים מפנים שונים, שיש בהם ריבוי וחילוק עניינים בזה הם מרבים שלום...

ורב שלום בניך, לא אמר גדול שלום בניך, שמורה על ציור גוף אחד גדול, שאז היו הדברים מתאימים לאותו הרעיון המדומה, שהשלום צריך הוא דווקא לדברים אחדים ושיווי רעיונות, שזה באמת מגרע כח החכמה והרחבת הדעת, כי אור הדעת צריך לצאת לכל צדדיו, לכל הפנים של אורה שיש בו והריבוי הוא רב שלום בניך.

אל תקרי בניך אלא בוניך – הבנין יבנה מחלקים שונים, והאמת של אור העולם יבנה מצדדים שונים משיטות שונות, שאלו ואלו דברים אלוקים חיים. מדרכי עבודה והדרכה וחינוך שונים שכ"א תופסת את מקומה וערכה.

והכלל כי אין ראוי לאבד כל כשרון וכל שלימות כ"א להרחיבו ולמצוא לו מקום ואם תיראה סתירה ממושג למושג בזה תבנה החכמה ביתה. וצריך לעיין בדברים איך למצוא את התוך הפנימי שבמושגים שבהם יתישרו הדברים ולא יהיו סותרים זא"ז, וריבוי הדיעות שבא ע"י השתנות הנפשות והחינוכים, דווקא הוא המעשיר את החכמה והגורם הרחבתה...

ד' עז לעמו יתן, יתן להם חיים מלאים עניין, שהם עוז, וכשהחיים מלאים עניין מלאים הם צדדים רבים ונבנים מהרכבות של כוחות רבים. ע"כ זאת היא ברכת השלום האמיתית הבאה מהעז.

ה' יברך את עמו בשלום – ברכת השלום הבאה מהעז היא השלום של התאחדות כל ההפכים, אבל צריך שימצאו הפכים כדי שיהיה מי שיעבוד ומה שיתאחדו, ואז הברכה ניכרת ע"י כח אלו ואלו דברים אלוהים חיים. ע"כ שלום הוא שמו של הקב"ה שהוא בעל הכוחות כולם הכל יכול וכוללם יחד יהי שמו הגדול מבורך מן העולם ועד העולם.

משנה מסכת עוקצין פרק ג משנה י"ב

אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום: